

Volvo Car Czech Republic, s.r.o.

Public Relations
V Oblouku 731
252 42 Průhonice
Tel.: +420 296 787 111
Fax: +420 296 787 222
www.volvocars.cz

Tisková zpráva

Vydala Petra Doležalová, dolezalova@bluewind.cz
Datum vydání 23. 8. 2018

Prestižní Volvo 164 ze 60. let minulého století slaví 50. výročí

Zatímco v jiných zemích Evropy vládl komunistický režim a revoluce byla toho času v nedohlednu, ve švédském Göteborgu se automobilka Volvo soustředila na uvedení svého nového prestižního modelu – Volva 164.

S myšlenkou vytvořit větší a exkluzivnější model si automobilka pohrávala již delší dobu. Koncem padesátých let minulého století bylo v plánu postavení velkého luxusního Volva s motorem V8, který by se honosil mocně působící vertikálně koncipovanou maskou chladiče. Nicméně v roce 1960 se od projektu zcela upustilo, protože průzkum ukázal, že budoucnost patří kompaktním vozům, což platilo především pro USA.

Po uvedení řady 140 se v roce 1966 zrodila myšlenka osadit model 140 řadovým šestiválcovým motorem. To by automobilce Volvo umožnilo vytvořit kombinaci prestižního a současně i kompaktního vozidla přesně takového, které podle jejich přesvědčení lidé potřebovali.

Šéf designér Jan Wilsgaard nechal podvozek řady 140, který spojil s přídí projektu 358 z padesátých let. Znak Iron Mark se opět dočkal prominentní pozice, což znamená, že byl stejně jako u prvního Volva vyrobeného v roce 1927 umístěn na diagonálním přepažení, jak to ostatně vidíme i u dnešních modelů.

Podvozek řady 140 byl navíc prodloužen o 10 cm směrem od čelního skla dopředu. Poslední zmíněná úprava byla nutností, aby došlo k vytvoření dostatečného prostoru pro uložení nově vyvinutého řadového šestiválce. Motor s označením B30 měl zdvihový objem 3 litry a díky dvěma karburátorům značky Zenith-Stromberg dokázal vyvinout výkon 145 koní.

Tisková zpráva z roku 1968 hrdě oznamovala, že je vůz vybaven německou převodovkou ZF, jejíž součástí byla relativně krátká řadicí páka umístěná ve středovém tunelu mezi předními sedadly při jejich okraji.

Vybavení interiéru bylo výrazně luxusnější než u řady 140, což se projevovalo v silném vlněném materiálu na sedadlech, textilních podlahových koberečkách a zadním sedadle určeném pro dvě osoby, které bylo ve střední části opatřeno sklopnou loketní opěrkou.

Po prvním roce výroby se model 164 ve standardu dočkal koženého čalounění, integrovaných přídatných světel halogenového typu a opěrek hlavy. Vozidla určená pro USA byla samozřejmě nabízena s elektrickým stahováním okem, elektricky ovladatelným střešním oknem, klimatizací a tónovanými skly.

Když americký magazín Car and Driver pro své červencové číslo roku 1969 Volvo 164 testoval, potenciální zájemci o nové Volvo byli popsáni následujícím způsobem:

„Lidé od Volva se snaží přebírat zákazníky značkám jako jsou Buick, Oldsmobile a Mercedes, a daří se jim to. Novými zákazníky automobilky Volvo jsou vysoce postavení profesionálové, jako doktoři, právníci nebo zubaři, kteří si mohou dovolit něco jiného.“

Americká reklama na Volvo 164 byla založena na stejné myšlence: „Luxusní vůz, který dá jasně najevo, že máte více než jen peníze.“

Volvo 164 bylo po celou dobu svého výrobního cyklu neustále inovováno a obohacováno o nové funkce, mezi které patří například elektronicky řízené vstřikování paliva (od modelového roku 1972).

Poslední modelový rok výroby byl 1975, přičemž byla všechna vyrobená vozidla exportována do USA. Poté začala éra modelu 264, který se stal nástupcem Volva 164.

5 méně známých faktů o Volvu 164:

1. Pouze jediný Volvo 164 bylo přestavěno na vůz rychlé záchranné služby. Divize pro výrobu speciálních vozidel automobilky Volvo vyrobila prototyp, který byl výrazně vyšší a měl delší rozvor náprav. Ačkoliv byl postaven jediný vůz, stal se předchůdcem sanitních vozů, pro jejichž výrobu byl později použit jako základ model Volvo 265.
2. V roce 1974 byla výroba Volva 164 přesunuta do Kalmaru. V nové továrně automobilky Volvo byly pro výrobu vozů využívány v rámci dané éry velmi moderní postupy. Vozidla zde byla během výroby přemísťována na akumulátorem poháněných vozících, které se pohybovaly po „kolejničkách“ integrovaných v podlaze. Montáž vozů měly na starosti týmy dělníků. Dělníci měli možnost vůz různě zvedat, aby ho mohli důkladně zkontrolovat, a také zde bylo zavedeno střídání pracovních stanovišť na základě konkrétních úkonů, které bylo třeba udělat.
3. Prototyp luxusního kupé Volvo 262C vyrobený v Itálii vycházel z modelu 164. Italský designér Sergio Coggiola ho přestavěl na dvoudveřové kupé, které vypadalo víceméně jako sériově vyráběný model. Jeden z hlavních rozdílů představovala před, která vycházela právě z Volva 164.

4. Šestiválcový motor B30 z Volva 164 byl využíván také celou řadou vojenských terénních vozů značky Volvo. Společnost Volvo Penta vyráběla námořní verzi motoru B30, který byl osazen třemi karburátory.

V roce 1970 vystavovala na ženevském autosalonu italská karosárna Zagato sportovní kupé 3000 GTZ, které mělo pod kapotou motor B30 a mechanicky vycházelo z modelu 164. O jediném prototypu, který byl postaven, kolují zvěsti, že je stále ještě někde ve světě.

Fotografie si můžete stáhnout zde:

<https://www.media.volvocars.com/global/en-gb/media/pressreleases/236356/photos>

Volvo Car Group v roce 2017

Za fiskální rok 2017 zaznamenala automobilka Volvo Car Group provozní zisk (EBIT) 14 061 milionů švédských korun (v roce 2016 to bylo 11 014 milionů švédských korun). Tržby v tomto období činily 210 912 milionů švédských korun (180 902 MSEK). Za celý rok 2017 se po celém světě prodalo 571 577 vozů, což oproti roku 2016 znamená zvýšení prodeje o 7,0 %. Uvedené výsledky jasně svědčí o úspěšnosti komplexní transformace finanční a provozní strategie, kterou automobilka Volvo v posledních letech prošla. Současně se tím upevňuje postavení společnosti pro další fázi růstu.

Informace o společnosti Volvo Car Group

Značka Volvo působí na trhu s automobily již od roku 1927. Dnes je automobilka Volvo Cars jednou z celosvětově nejznámějších a nejrespektovanějších automobilových značek, o čemž svědčí i fakt, že bylo v roce 2017 prodáno 571 577 jejích vozů v přibližně 100 zemích. Majitelem společnosti Volvo Cars je od roku 2010 čínská firma Zhejiang Geely Holding (Geely Holding). Do roku 1999 byla automobilka součástí švédské skupiny Volvo Group, načež byla koupena americkým koncernem Ford Motor Company. V roce 2010 získala automobilku Volvo Cars společnost Geely Holding.

V roce 2017 zaměstnávala společnost Volvo Cars na plný úvazek přibližně 38 000 zaměstnanců. Ředitelství, oddělení pro vývoj produktů, marketingové oddělení a správní oddělení mají z většiny sídlo ve švédském Göteborgu. Čínská část ředitelství automobilky Volvo Cars sídlí v Šanghaji. Hlavní továrny s výrobními linkami pro vozy značky Volvo jsou postaveny v Göteborgu (Švédsko), Gentu (Belgie) a v Čcheng-tu a Ta-čchingu (Čína), zatímco motory se vyrábějí ve Skövde (Švédsko) a v Čang-tia-kchou (Čína). Díly karoserie se produkují ve švédském Olofströmu.